

Hommikul tuli talumees aida peale, tappis tuhku ära, tõmbas tal naha seljast maha ja müüs selle ära nahkurile.

Kärbsed.

Aprillikuu oli käes. Nii aias kui õues oli juba päikese kiirte soendavat mõju tunda. Sel ajal sündis ilmale kaks kärbest: — üks isa- ja teine emakärbes.

Nagu enam jagu teisigi loomi, on kärbsed isased ja emased. Emakärbes muneb mune, isa aga mitte, nagu kanadegi juures. Emakärbest on kerge ära tunda, kui aga tähelepanelikult vaadata, — tal on palju laiem otsaesine kui isakärbsel.

Mõlemad kärbsed lendasid kuskilt mustuseurkast tuppa ja pidasid endid siin väga häbematalt üleval. — Lõunalaual on nad esimestena roogade kallal, ilma et nad pererahva ilmumistki ära ootaksid. Nad jalutavad kõige suurema südamerahuga laual toitude ja lillede peal, nagu oleks see nende tee, mis kivide asemel pirukatega ära sillutatud ja liiva asemel suhkruga üle riputatud.

Vaatamata kõiksugu söötade peale, mis inimesed nende jaoks välja pannud, ei läinud ometi korda neid ära hävitada. Mõne päeva pärast lendas emakärbes lahtise akna kaudu õue ja munes lehmalauda sooja sõnniku sisse umbes 80 muna. 24 tunni pärast tulid nendest pisikesed valged ussikesed, kärbse